

[Bjørn Elmquist]

selig ved disse regler opnår en beskyttet erhvervssevne, og det vil sige, at hvis vedkommende lider skade på denne erhvervssevne, vil der kunne tilkendes erstatning. Det vil hjælpe mange landbofamilier, og det vil hjælpe mange byfamilier, hvor en af ægtefællerne – typisk kvinden, men det kan også være manden – går derhjemme og passer hus, børn osv. Der vil i disse tilfælde efter lovforslaget kunne tilkendes en erstatning. Det er en af de ting, jeg synes vi ved førstebehandling på trods af det meget komplicerede stof bør trække frem, så man i offentligheden bliver klar over, at man her faktisk er i gang med et stykke konkret ligestillingsarbejde.

Leif Hermann (SF):

Det forslag, vi har til behandling her, er, som det også er sagt af hr. Bjørn Elmquist, slutstenen på et meget omfattende og langvarigt arbejde i det udvalg, der i 1966 blev nedsat, og som blev kaldt erstatningslovsudvalget. Den umiddelbare baggrund for forslaget er arbejdsskadeforsikringsloven fra 1978, der lovfæstede nogle større erstatningsbeløb for personskade end dem, man hidtil havde kendt fra den private erstatningsret.

Det område, som lovforslaget nu dækker, har jo i det væsentligste været ulovbestemt og kun reguleret af de almindelige erstatningsretlige regler, som i domstolens praksis har givet sig udslag i forholdsvis moderate erstatningsbeløb til skadelidte. Derfor er det væsentligt, at der nu med forslaget er åbnet adgang for en langt mere overskuelig og sikker retsstilling for de skadelidte, som er inde i billedet, herunder også, at der bliver mulighed for at fastsætte væsentligt større erstatningsbeløb end dem, vi hidtil har set.

Det er således væsentligt, at man nu direkte i loven kan læse, hvorledes ens retsstilling er, når der er tale om tabt arbejdsfortjeneste, svie og smerte, men, forsørgertabserstatning osv.

Et væsentligt træk ved forslaget, som jeg vil fremhæve, er, at det undgår at følge det flertal, der var i erstatningslovsudvalget for, at man skulle foretage en række modregninger i erstatningsbeløbene, såfremt der udbetaltes ydelser fra sociallovgivningens forsikringsordninger, invalidepension osv. Det letter endvidere overblikket, at lovforslaget kun

i begrænset omfang giver adgang til regres mod den erstatningsansvarlige.

Når disse positive bemærkninger er fremhævet, skal jeg imidlertid også nævne, at der er dele af forslaget, der giver mig anledning til at komme med mindre positive bemærkninger.

F.eks. forekommer det mig, at reglerne i forslagets § 23 om arbejdstagerens ansvar skaber en betydelig uklarhed om den gældende regel i Danske Lovs 3–19–2. Der skabes videre uklarhed om, hvorvidt der egentlig er en tilskyndelse til at rette et erstatningskrav mod arbejdstageren i stedet for i overensstemmelse med det almindelige princip at fastholde, at kravet rettes mod arbejdsgiveren.

Det er nok sandsynligt, at det spørgsmål kan opklares under udvalgsarbejdet, men under alle omstændigheder kan SF ikke medvirke til, at arbejdstageren i noget tilfælde kan hæfte for arbejdsgiverens insolvens, hvilket det også fremgår af bemærkningerne at LO har været betænkelig ved.

I det hele taget må vi sige, at bestemmelserne i kapitlerne 2 og 3 er svært uoverskuelige i deres virkninger og dermed også indebærer en uklarhed om den erstatningsansvarliges retsstilling, et forhold, der selvfølgelig er lige så væsentligt, som det er væsentligt for skadelidtes retsstilling, at han kan se, hvor han står.

Forslaget indeholder dog sammenlagt så mange væsentlige og positive elementer, herunder også den ligestilling, der er omtalt af hr. Bjørn Elmquist, at SF kan give tilsagn om en positiv medvirken i udvalgsarbejdet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det har allerede været nævnt heroppefra, men jeg vil gerne gentage det, at i går blev der omdelt til behandling af dette lovforslag betænkninger, der omfatter 400 sider og, så vidt jeg kan skønne, 200 eller flere sider med hørings svar fra myndigheder, der har været hørt i anledning af dette. Der er vel ingen, der forestiller sig, at nogen har været i stand til ordentligt blot at skimme disse ting igennem, så derfor vil jeg sige, som det allerede er sagt tidligere, at man ikke kan vente, at der kommer mange principielle betragtninger frem til dette, for de principper, der kan blive tale om, er i virkeligheden meget dybtgå-